

Αθήνα, 14 Ιουνίου 2021

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Περιβάλλοντος & Ενέργειας

ΘΕΜΑ: Ένταξη των Β. Σποράδων στην εξαίρεση του τεκμηρίου κυριότητας του Ελληνικού Δημοσίου επί των δασικών εκτάσεων

Το άρθρο 62 του Ν.998/1979 προβλέπει: «*Επί των πάσης φύσεως αμφισβητήσεων ή διενέξεων ή δικών μεταξύ του Δημοσίου, είτε ως ενάγοντος είτε ως εναγομένου είτε ως αιτούντος είτε ως καθ' ου ή αίτηση, και φυσικού ή νομικού προσώπου, το οποίο προβάλλει ή αξιώνει οποιοδήποτε δικαίωμα, εμπράγματο ή μη, επί των δασών, των δασικών εκτάσεων το ως άνω φυσικό ή νομικό πρόσωπο οφείλει να αποδείξει την παρ' αυτώ ύπαρξη του δικαιώματος του. Κατ' εξαίρεση η διάταξη αυτή δεν ισχύει στις περιφέρειες των Πρωτοδικείων των Ιονίων Νήσων, της Κρήτης, των Νομών Λέσβου, Σάμου, Χίου και Κυκλάδων, των νήσων Κυθήρων, Αντικυθήρων, καθώς και της περιοχής της Μάνης όπως αυτή ορίζεται από διοικητικά όρια των Καλλικρατικών Δήμων Ανατολικής και Δυτικής Μάνης*».

Τα νησιά των Β. Σποράδων δεν περιλαμβάνονται στην ανωτέρω εξαίρεση του νόμου, παρά το γεγονός ότι σύμφωνα με τους Δημάρχους της Σκοπέλου και της Αλοννήσου και τα τρία νησιά διακατέχονται από την ίδια πραγματική, ιστορική και νομική κατάσταση με τα άλλα νησιά που εξαιρούνται.

Όπως τα υπόλοιπα νησιά που υπάγονται στην εξαίρεση του άρθρου 62, και οι Β. Σποράδες κατά τη διάρκεια της Οθωμανικής κατοχής, δεν ήταν υπαγόμενες σε κάποια από τις κατηγορίες των γαιών του Ιερού Οθωμανικού Δικαίου, αλλά έχαιραν ειδικών προνομίων και δικαιωμάτων όσον αφορά το ιδιοκτησιακό καθεστώς.

Την εν λόγω εξαίρεση δέχονται και τα πολιτικά δικαστήρια, όπου αναφέρουν χαρακτηριστικά ότι «*προκειμένου για δάσος και δασική έκταση που βρίσκεται στις Σποράδες, μόνη η εκ μέρους του δημοσίου επίκληση και απόδειξη της δασικής μορφής της διεκδικούμενης έκτασης δεν αρκεί για να θεμελιώσει δικαίωμα κυριότητας του σε αυτήν, δύναμει του ως άνω τεκμηρίου, αλλά πρέπει τούτο να επικαλείται και σε περίπτωση αμφισβήτησης να αποδεικνύει ότι κατέστη κύριο με κάποιον από τους προβλεπόμενους στον ΑΚ ή ενδεχομένως σε ειδικό νόμο τρόπους κτήσης κυριότητας*» (ΕφΛαρ 219/1989 αδημ.).

Επομένως, σύμφωνα με τα πολιτικά δικαστήρια της Θεσσαλίας επί των δασών και των δασικών εκτάσεων των νήσων των Β. Σποράδων δεν εφαρμόζεται το τεκμήριο του Δημοσίου.

Με βάση την ιστορική βάση αλλά και την ερμηνεία αυτής από τη σχετική νομολογία των πολιτικών δικαστηρίων της Θεσσαλίας, η διαφορετική αντιμετώπιση ίδιων πραγματικών και νομικών καταστάσεων, έναντι και εις βάρος των νησιών των Β. Σποράδων, σε σχέση με τα υπόλοιπα νησιά του Αιγαίου, συνιστά επιβαρυντική και αδικαιολόγητη διακριτική μεταχείριση.

Για το λόγο αυτό προτείνεται η τροποποίηση του άρθρου 62 του Ν.998/1979 ώστε να προστεθούν και τα νησιά των Β. Σποράδων στην εξαίρεση του τεκμηρίου κυριότητας του Ελληνικού Δημοσίου επί των δασικών εκτάσεων.

Επειδή, τα νησιά των Β. Σποράδων δεν περιλαμβάνονται στην εξαίρεση του ν. 998/1979 όπως τα άλλα νησιά του Αιγαίου.

Επειδή, τα τρία νησιά διακατέχονται από την ίδια πραγματική, ιστορική και νομική κατάσταση με τα άλλα νησιά που εξαιρούνται.

Επειδή, σύμφωνα με τη νομολογία των πολιτικών δικαστηρίων της Θεσσαλίας επί των δασών και των δασικών εκτάσεων των νήσων των Β. Σποράδων δεν εφαρμόζεται το τεκμήριο του Δημοσίου.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Πώς προτίθεται να παρέμβει, ώστε να τροποποιήσει το άρθρο 62 του ν.998/1979 για να προστεθούν και τα νησιά των Β. Σποράδων στην εξαίρεση του τεκμηρίου κυριότητας του Ελληνικού Δημοσίου επί των δασικών εκτάσεων εφόσον ισχύει και γι' αυτά τεκμηριωμένα η ίδια πραγματική, ιστορική και νομική κατάσταση με τα νησιά που εξαιρούνται;

Ο ερωτών βουλευτής

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος